

Vi skal have skaffet nogle flere plejehjemspladser. Nogle steder må man bygge nyt, men andre steder kan man klare sig med at få andre bygninger indrettet på en anden måde. **Fremskridtspartiet** mener, det er vigtigere, at vi hurtigt får nogle plejehjemspladser, end om bygningen har vundet en arkitektkonkurrence. Derfor må alle konstruktive løsninger tages i brug over hele landet. Vi afsætter derfor en pulje med 0,5 mia. kr. til brug for at få lavet disse plejehjemspladser hurtigt og uden omsvøb. Det er i kommunerne, plejehjemspladserne skal etableres, hvorfor der er brug for et tæt samarbejde mellem staten og kommunerne. I øjeblikket er det en skændsel, som mange kommuner har forsømt deres ansvar over for de plejekrævende ældre. Der skal derfor sikres en nøje opfølgning over for kommunerne, således at de ekstra penge ikke bliver misbrugt til at fejre borgmesterens jubilæum eller at bygge et nyt museum eller musikhus.

■ **Fremskridtspartiet** er tilhænger af, at flest mulige af vores raske ældre bliver i eget hjem så længe som muligt. For de ældre, som kan klare sig selv, er det både langt bedre og langt billigere at lade dem bo længst muligt i eget hjem. Men det kræver, at det offentlige stiller service til rådighed, sådan at hjemmet ikke bliver et fængsel. Netop fordi det er billigere at have ældre boende i eget hjem, er det helt urimeligt, når madordninger og hjemmehjælp ikke fungerer. Madordninger skal være velfungerende og kan sagtens varetages af private firmaer, men hvor det offentlige betaler for ordningen.

Hjemmehjælpen er en forudsætning for mange ældres liv i egen bolig. Derfor er det usselt, når man visse steder kun giver de ældre 1 eller 2 timers ugentlig hjemmehjælp. Hjemmehjælpen skal være i orden, der skal være tid til også at snakke lidt, og hjemmehjælpen skal så vidt muligt være den samme person, det skaber tryghed.

Alt for mange steder er hjemmehjælpen meget dårlig. Derfor afsætter vi 0,4 mia. kr. til brug for at få hjemmehjælpen forbedret. Men det er kommunerne, som står for hjemmehjælpen og derfor skal pengene ikke bare udbetales til kommunerne. Der skal stilles krav til kommunerne om markante forbedringer af hjemmehjælpen. En del af problemet er, at ledelsen af hjemmehjælpen bliver opfattet som en offentlig forvaltningsopgave på linie med dagrenovation eller skatteligning.

Fremskridtspartiet vil gerne være med til, at der bliver sat ordninger i gang, hvor private firmaer, foreninger eller lignende overtager hjemmehjælpen. Det skal fortsat være det offentlige, som betaler for hjemmehjælpen. Et andet bidrag til forbedring af hjemmehjælpen er, at der til hver hjemmehjælper bliver tilknyttet et »flok« i form af f.eks. en arbejdsløs eller en bistandsklient. Hvis der kommer to ud til den ældre, så kan den ene gøre indkøb, mens den anden støvsuger o.s.v.

Vi får hjemmehjælpen forbedret både for de ældre og for de ansatte. Når dette ikke allerede sker i dag, skyldes det hovedsageligt, at fagforeningerne forhindrer det. Folketinget må gennem klare og entydige regler sætte fagforeningerne på plads og sikre at denne velfærdsforbedring kan finde sted.

6.3.2. Sygehusområdet:

■ **Fremskridtspartiet** vil ikke længere se passivt til, mens forholdene for vores syge bliver værre og værre. Et af hovedargumenterne for vores velfærdssamfund er, at alle kan komme på sygehuset og modtage behandling uden selv at betale for det. Ofte er det endda også argumentet for, at vi har verdens højeste skatter.

Vi betragter det som en af vores vigtigste opgaver for det offentlige at sørge for, at syge kan få behandling, uanset om de har penge til det. Derfor er det så utilgiveligt, at flertallet af politikere igen og igen vender det døve øre til advarslerne fra sundhedsområdet. Vi er nødt til at tilføre flere ressourcer, og vi er nødt til at få strammet gevældigt op i sundhedssektoren. Alt for gavmilde overenskomster er der ikke råd til, når folk dør, mens de er på ventelister. Der er ikke behov for, at et enkelt sygehus er ved at drukne i administration, fordi man har over 60 forskellige overenskomster til at ødelægge en god og smidig arbejdsgang mellem faggrupperne.

Politikerne bærer selvfølgelig hovedansvaret for de problemer, vi har i sundhedsvæsenet, efter som det er valgte politikere i Folketing og amtsråd, som laver alle regler og aftaler. Men fagfor-